

niku obležal in brž ko ne ponoči z mrznil. Sliši se pa, da je sploh slabo živel, in tako se je dopolnilo: kakoršno življenje, takošna smrt! Nja pohujšljivo življenje je bilo gotovo tudi krivo slabe izreje otrok; njegov lastni sin, ko je bil očetov pogreb, se je možu, ki ga je nagovoril, da naj na spreved gre, odrezal: „Nimam cajta!“ Toda Bog, dasi dolgo prizanaša, slednjič vendar kaznuje: sinova nehvaležnost je bila še tisti dan strašno kaznovana! Na vozu je imel naložene deske, da bi jih nekam peljal, pri vozu pa spodrkne in pade pod kolesa, ki mu roko in nogo zdrobijo in še glavo na treh mestih razkoljejo, da bo težko se kdaj ozdravel.

Druga žalostna prigodba se je v sredo, 11. marcija v Lembaški fari pripetila. P., kmet iz spodnjega Radvanja, je imel v svojem vinogradu v Hrastju grobarje, in na večer je dal delavcem toliko žganja piti, da so bili vsi pijani kakor muhe, kedar se strupne vode napijejo. Ponoči je začelo močno snežiti in mrzel veter je hudo bril; domači vinar zleze s svojimi v hišo, tuji grobarji pa so vsi pijani zunaj ležali. Eden je ležal vso noč v smrečji pijan, ponoči ga je sneg že celó pokrtil, k sreči so ga zgodaj v jutru zapazili in na pol mrtvega v hišo zanesli, ter gotove smrti rešili. Hujše se je godilo tistim, ki so žganja pijani v uti na steljo se zavalili; bil pa je L. G., oča z dvema odraslima sinoma, ki so vso noč zunaj ležali in tako pomrzili, da so zjutraj vse otrpnele našli, ker jih je pijanost in zima popolnoma prevzela. Oča je bil že mrtev, sinova sta še nekaj živela. V jutru so sosedi sicer vse hitro v hišo spravili, pa očetu ni bilo več pomagati, ostal je mrtev; starejši sin se je sčasoma toliko zavedel in opomogel, da je bil kos domu iti, mlajši pa je bil poldrugi dan brez zavednosti, in je potem tudi umrl. Glejte, to dela žganje!

Nekdaj se tukaj ni toliko žganja pilo in sploh se sme reči, da, če tudi so Pekerska vina močna in ognjena, vendar ni bilo slišati toliko o pijanstvih, kakor v novejšem času. Od kod pa to pride?

Med ljudmi se trosijo krivoverni nauki, in v tej meri, ko vera peša in gine, se širi hudobija, in ker mnogi ne poslušajo radi božje besede, postajajo vedno bolj nevedni in mlačni za molitev in božjo službo. Kar je prerok Ozeja 800 let pred Kristusom govoril, velja za naše čase: „Ni zvestobe in usmiljenja v deželi, ne spoznanja božjega. Preklinjevanje, laži in poboji, tatvina in prešestovanje se je kakor povodenj razlila, in hudobija hudobiji roko podaja.“ (Ozeja 4, 1. 2.) — Pa temu se ni čuditi. Ako je namreč človek, kakor sedanji nevrniki govorijo, samo za ta svet stvarjen, da dobro pije in je, po smrti pa ničesar več ni; ako se sme vse, kar je svetega, zaničevati in v blatu teptati, ne more drugače biti kakor da peša poštenost in pravičnost, ter se širi samopašnost, laž in krivica. — Kdor v Boga, neskončno

svetega, pravičnega in vsevedočega ne veruje, kako bo zamogel svoje strasti brzdati in se zatajevati, pravico ljubiti in svoje dolžnosti spolnjevati? Neveren človek je res nevaren, takega se je bati in ogibati; kdor se Boga ne boji, temu upati ni!

Razne stvari.

(**Pozor celjski okoličani!**)

Kakor je že pred 14 dnevi okr. glavar Haas po mestu pravil, je prva volitev v srenjski zastop vsled pritožbe okoličanov ovržena, o novi volitvi še pa ni nič znano. Bodite torej pripravljeni, da pridete, kadar se čas volitve naznani, od prvega do poslednjega vsi volit.

(*Pravica ostane pravica.*) V Vuzenici so kmetje pri drugi volitvi zopet proti tržanom zmagali, ter md 12 odborniki 7 kmetov izvolili. Upamo, da bodo tako previdni in župana izmed sebe volili, da ne bo kaki nemškutar več z njimi pometal.

(*Nezaupnica.*) Volilci in srenjčani iz Vuzenice, sv. Primoža, sv. Antona in šent-Janževega vrha v Arlici v marbeškem okraji so 2. sveč. t. l. Seidnu nezaupnico sklenili in odposlali. Slovenske besede lahko tovarišu dr. Vošnjak raztolmači. Nezaupnico razglasimo prihodnjič.

(*Schönwetterjeva hvaležnost.*) Znani prijatelj Slovencev in bivši celjski okr. glavar Schönwetter svojih prijateljev Celjanov ne more pozabiti. Iz Štajerskega na Kranjsko v Litijo prestavljen je v duhu še vedno v Celji, zato je dal tudi 15. t. m. svojo na Kranjskem umrlo 18letno hčer Pavlino v Celji pokopati, in vse mesto je bilo pri tem pokopu po koncu. Schönwetter namerava tudi iz hvaležnosti do svojih bratov Celjanov, kakor hitro mogoče, v pokoj se podati in se v Celje preseliti, da ga potem ne bodo več višje gospodske prestavljati zamogle.

(*Obsodba.*) Še ne doletna hudodelnika: Jož. Fric in Mih. Strelec, ki sta 5. jan. t. l. zakonska Blaža in Mico Pevec v njuni hiši v Hrastovcu v Završki duhovniji tolovajsko napadla, ubila in oropala, bila sta 13. t. m. pred celjsko okrožno sodnijo od porotnikov kriva spoznana in sicer prvi roparskega prostovoljnega umora, drugi pa zavoljo vdeleženja te hudobije; prvega so obsodili k smrti na vislicah, drugega pa v 16letno težko ječo.

Za dr. Klemenčičev spominek

so darovali:

Kukovec Jan. v Ljutom. 5 gld., Kukovec Jož., kaplan, 5 gld., dr. Bleiweis Jan. 6 gld., Brglez, kap., 3 gld., Stajniko, župn., 2 gld., Božič, posest. 5 gld., Avgusta, inženir v Ljut. 1 gld. 50 kr., nabirki iz Radgone poslal Gomilšak 4 gld., Suhač, duh. v pokopu, 2 gld., Vavpotič, kapl. 1 gld. 50 kr., Vavpotič, posest., 1 gld., Magdič, pos., 50 kr., gospodičina Scheibenstein 10 gld., Novak, župan, 60 kr., Martinčević, župnik v Stridovi. 20 gld. —

Blagodušnim darovnikom izreka priščno hvalo

Fr. Ozmec, duhovnijski oskrbnik.